

ΦΥΛΛΑ ΣΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Η ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ ΔΑΣΚΑΛΑΣ

Είμουνκα προχτές σ' ένα φιλικό μου σπίτι και κουβεντιάζαμε όπως πάντα για τις κοινωνικές ανάποδις και τις εθνικές μασκαράτες που ετοιμάζουμε για την 'Ανοιξιάτικη έκπορτά. "Όταν άξαφνα ή μικρή 'Ελλη, ένα χαριτωμένο ακόμα κοριτσάκι — άλλοιμόσδ του! πηγαίνει στ' ρωμέϊκο σχολείο! — φταρνίστηκε.

— Γειά σου, 'Ελλη! τής λέω.

— 'Εφχαριστώ, αν και ή δασκάλα μου άλλιώς μας είπε νά τ'ό λέμε!

— Ποιό; Τί πράμα;

— Νά, προχτές φταρνίστηκε και κείνη σάν και μένα και έπειδή ένα κορίτσι τής είπε:

«Γειά σου» τήνε μάλωσε και μ'ας είπε πώς άλλη φορά πρέπει, αν θέλουμε νά λεγόμεστε φρόνιμες!! και άνεπτυγμένες!! νά λέμε: Μ'ε τ'ας υγείας σας!»

Και ή θεότρελλη 'Ελλη, τ'ό κορίτσι π'ό βυζάνει ακόμα τ'ό γάλα τής μεγάλης μέννας, τής φύσης, π'ό δ'ε μπορεί νά σκλαβωθεί στην άνάπτυξη και σ' ή φρονημάδα τής κουτοδασκάλας τής άπάνθρωπης και ψέφτικης, σκαζογάλασε, και γ'ω μαζή της κι όλοι τ'ό σπιτιού όί 'Ανθρώποι, π'ό δ'εν είναι δασκάλοι! και έτσι μέ τήν κοροϊδία π'ό άξιζε εις τ'ας υγείας της! μ'ορέσαμε νά γλυτώσουμε ένα παιδί, ένα μαθητή π'ό μέσ σ'ό σχολείο χάνει και ν'ού και όραση και άκοή και κάθε αίσθηση ζωής, όπως τ'ό λέει ή μαθητής σ'ό Φάουστ, νά τ'ό γλυτώσουμε από τ'ά νύχια τ'ό δ'ονιου π'ό τρώει νυχτόσημερα τ'ά σπλάχνα τ'ό σκλαβωμένου Προμηθέα — τής ρωμηοσύνης μας.

Ο ΗΟΡΤΙΕΡΗΣ

Ο,ΤΙ ΘΕΛΕΤΕ

Καθώς τ'ό είπαμε σ'ό περασμένο φύλλο, όσοι παλιοί ή καινούριοι συντρομητές πλερώσουν τή συντρομή τους για τ'ό 1905 μέσα σ'τους μήνες Δεκέβρη και Γεννάρη, θά πλερώσουν μονάχα όχτώ δραχμές για όλο τ'ό χρόνο και θά παίρνουνε για δώρο τριών δραχμών βιβλία από κείνα π'ό πούλαμε σ'ό γραφείο μας μιά δραχμή τ'ό ένα.

— 'Από τ'ό μέτρο αυτό είμαστε εύχαριστημένοι

γιατί ως τώρα έρκετοί καινούριοι συντρομητές και δ'ω και σ'τις έπαρχίες γινήκανε. 'Από τ'ό Φλεβάρη και μπρός, ή συντρομή θά μένει ή ίδια, δέκα δραχμές και χωρίς δώρο.

— Χαριτωμένο κείνο π'ό δημοσίεψαν όι έφημερίδες για τ'ό βουλευτή Λάιπα τής Λιβαδειάς. Λαιπόν, π'ό λέτε, ή κ. Λάιπας ζήτησε νά γίνει όπουργός για όχτώ μέρες μοναχά. Κι αν τ'ό βρήτε γιατί.

— Για νά δείξει στην έπαρχία του π'ώς ή Ντεληγιάννης τ'όν έχτιμάει. Θέ μου, μή χειρότερα!

— Στην «Πατρίδα» τ'ό Βουκουρεστίου (άρθρ. 4072) δημοσιεύτηκαν τάκόλουθα σοφά και βαρυσήμαντα λόγια:

— σ'ό κ. Ψυχάρης δημοσιεύει εν τ'ω τελευταίω φύλλω τ'ό «Χρόνου» τ'ών Παρισίων σ'οινοσηνή κρίση π'ε ρι τής ό π'ό τ'ό υ (γλύκες μιά φορτί!) κ. 'Αλ. Πάλλη φιλοτεχνήσε εις τ'ό τραγελαφικόν τ'ών Ψυχαριστών ιδίω μα'και πρό τινων ήμερών έκδοθείσης εν Παρισίοις παραφράσεως τής 'Ιλιάδος τ'ό 'Ομήρου. 'Ο κ. Ψυχάρης έβαίνει τήν εν 'Ελλάδι φιλολογικήν γονιμότητα, έκφράζει δ'ε τήν έλπιδα ότι θεσπιζομένης και ριζουμένης τής Παλλείου γλώσσης θά επανέλθ'ό αιών τ'ό Περικλέους εν τ'ή νεοελληνική φιλολογία και κινήσει. Τίποτ' άλλο και σπολλάτ'ή της!

— Νά μή μένει άμνημόνευτο και τ'ό μοναδικό αυτό τής «'Αστραπής»:

— Γράφοντας κάπια μέρα π'ώς πρέπει σ'ό Πανεπιστήμιό μας νά ιδρυθεί έδρα τ'ό 'Ε λ λ η ν ι κ ο υ Δικαίου, έφερε τ'ό άκαταμάχητο αυτό έπιχείρημα:

— «Τ'ό νά μ'ην ύπάρχει σ'ό Πανεπιστήμιό μας έδρα τ'ό 'Ελληνικού Δικαίου, είναι τ'ό ίδιο σ'ά νά μ'ην ύπ'ηρχε και σ'τή Ρώμη έδρα τ'ό Ρ ω μ α ι κ ο υ Δικαίου»!!!

— 'Όσοι δικηγόροι τ'ν διαβάσανε, θά ψοφήσανε από τ'ά γέλια.

— Στην ίδια «'Αστραπή» όντας τελευταία ή κ. Σπανδωνής άπάνω σ' όσα έγγρ. ή «Königsberger Hartungsche Zeitung» για τ'ή με άφραση τής «Κριτικής» τ'ό Κάντ, μ'ας ξαναείπε τήν φωτισμένη γνώμη του για τ'ή φιλοσοφία τ'ό Κάντ και για τ'ή δημοτική γλώσσα. Τ'ά καλά πράματα βλέπετε, πρέπει ν'ά λέγονται πολλές φορές.

— Μιά παροιμία λέει: «Και τήν πόρτα και τήν κόττα». Τήν παροιμία τήν έφάρμωσε τελευταία ή κ. Π'ώπ με τήν «'Αντιγόνη» τ'ό Μάνου.

— 'Αφ'ού τήνε δημοσίεψε δ'όκληρη, για νά κάνει τ'ή δουλίτσα του ή άνθρωπος, κατόπι τήνε σκυλόδρισε, για νά μ'ην άρνηθεί έτσι και τις άρχές του. Βλέπετε, έχει άρχές κ' ή έφημερίδα τ'ό κ. Π'ώπ, για τ'ήν πολιτική, για τ'ή γλώσσα, για τ'ή φιλολογία και για κάθε δουλιά.

— Π'ώς έφυγε ή δολοφόνος τ'ό Κασαβέτη από τ'ά χέρια τ'ό νωματάρχη και π'ώς ζει τώρα σάν άπέντης σ'ό τσιφλίκι τ'ό Καρτάλη σ'την Αίγυπτο, μ'ας τ'ό άποκάλυψε ή «Μεταρρύθμιση» σ'ε μιά άνταπόκρισή της από τήν 'Αλεξάνδρεια.

— 'Ο κ. Καρτάλης κ' όί άλλοι προστάτες τ'ό κ. Δολοφόνου βρήκανε π'ώς ή ποινή π'ό τ'ό δ'ελε τ'ό δικαστήριο

είτανε βαρεία και τ'ό δ'ώσανε χάρη, γιατί τ'ό προνόμιο αυτό σ'ό Ρωμέϊκο δ'εν τ'όχει μονάχα ή Βασιλεία. Τ'όχει και κάθε βουλευτής, π'ό τ'όχει μάλιστα νάχει και παράδες.

— 'Ο κ. Καρτάλης λοιπόν είπε: «Τρία χρόνια π'όδ'ε κανε ή Κριάλης σ'τη φυλακή, είναι άρκετά. Περισσότερα δ'ε χρειάζονται!» Κ' έτσι μ' ένα διάταγμα τ'ό μετέθεσε τ'όν κ. Κριάλη από τ'ή φυλακή σ'την έπαυλή του.

— Καθ'όλου παράξενο ύστερ' από χρόνια, ταχτοποιώντας τήν ύπόθεση, νά τ'ά καταφέρει νά τ'όνε πάρει και σ'ό συνδυασμό του κ' έτσι νά τ'όνε δ'ούμε και βουλευτή!

Ο ΙΔΙΟΣ

ΒΓΗΚΕ ΣΕ ΒΙΒΛΙΟ ΤΟΤ ΨΥΧΑΡΗ ΖΩΗ ΚΙ ΑΓΑΠΗ ΣΤΗ ΜΟΝΑΞΙΑ

'Ιστορικά ένός καινούριου Ρωμηοσύνα Πουλάεται 6 όρ. χρ. σ'ό Βιβλιοπωλείο τής «'Εστίας»

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Σ' ένα φίλο μας. Τί περάζει κι αν τ'ό διαβάσατε σ'ό «Νουμά»; 'Αγοράστε τ'ό βιβλίο νά τ'ό ξαναδιαβάσατε. Κ' έπειτα ή δ'ασκάλος σ'ό «'Α π'ό σ'ω μ'α» τής «Ζωής» κι άγάπης σ'τη μοναξιά» γράφει: «Αδ'ε θά τ'ό γνωρίσουνε όσοι τ'ό διαβάσανε σ'ό «'Νο υ μ'α», όπου δημοσιεύτηκε (άρθρ. 94—111). Τ'ό δημοσίεψα τότες άπαράλλαχτα όπως τ'ό είχα πρωτογραμμμένο, διορθώνοντας μόλις π'ό και π'ό. Κατόπι, τ'ό π'ήρα με τ'ό μικροσκοπή, τ'ό κοίταξα ως και σ'ά παραμικρά του. Στην ούσία, σ'την πλοκή, σ'ά κεφάλαια, σ'ά πρόσωπα και σ'ά ψυχολογικά, δ'εν άλλαξε τίποτις ό,τι κάνω, δ'εν μ'ορω ποτέ μου νά τ'ό ξεκάμω, τ'ά φήνω κατά π'ώς τ'όχω χυμένο, κατά π'ώς τ'ό άντιλήφτηκα, τ'ήν ώρα π'ό μου κατέδημε μιά ιδέα, ένα σκέδιο, δηλαδή νά φανταστώ άμέσως όλο συνάμα τ'ό βιβλίο, π'άρχη, μέση και τέλος, ή δ'ε θά τ'ό φανταστώ διόλου. Μά προσπαθ'ό άλλο τόσο, μιά, κ' έγιγε, όσο τ'ό δυνατό νά τ'ό καλλιτερέψω, νά τ'ό τελειοποιήσω». — κ. Πορ. Τάρρα τ'ό κ. Παλαμ'α, π'ό άναγγελαμε, ένα για τήν 'Ι λ ι ά δ α τ'ό Πάλλη, κι άλλο για τ'ή φιλολογική κίνηση τ'ό 1904, θά τ'ά δημοσιεύουμε. 'Αν δ'ε μ'ας τ'άφερε ή πολύτιμος συνεργάτης μας είναι π'ό δ'εν άδειασε ακόμα νά τ'ά γράψει, γιατί είναι πνιγμένος σ'τη δουλιά. Μά σ' ένα δυό φύλλω, έλπίζουμε, νά τ'άχουμε. Κι ή κ. Ψυχάρης, καθ'ώς μ'ας γράφει, ετοιμάζει άρθρο μεγάλο για τ'ό «'Νουμά». — κ. Στ. Κρ. δ'εν ξέρουμε. Θά ρωτήσουμε και θά σ'ας π'ούμε. Κείνο μονάχα ξέρουμε π'ώς ή καινούριος διευ-

τ'ό είπε ξεκαρδισμένος από τ'ά γέλια: «Καλό τέλος, μπαρπα-Βερνά! κουράγιο! ποντάρτε κ' έννοια σας ή τ'ή ξετινάξετε τ'ή πάγκαι!»

'Ο γέρος έρριξε σ'όν άναγελαστή του μιά φαρμακέρη, σάν τ'ό φειδιού, ματιά και έγινε άφροντος. Μά σ'ε μισή ώρα ξαναθ'ε με τις τσίπες τ'ο φορτωμένες μάλαμα Μ'όλα τ'ότα σ'τις τελευταίες χαρτωσιές ή γέρος άναγκάσθηκε νά σταματήσει, γιατί τ'ό ξετινάξαν όλο τ'ό χρυσάφι π'όυφερε.

'Η άκαταδεξιά και ή κατάρφονια, π'ό όλοι τους έδειχναν τ'ό γέρου, έθλιψαν τ'όν ίππότη παραπολύ, έπειδή, μ' όλη τήν άκατάστατη ζωή του σ'ά χαρτοπαίγνια, δ'εν είχε όλωσ διόλου χάση τ'ήν εύγένεια τ'ό παλαιού χαρακτήρα του, και τ'ους έκανε τ'ή παρατήρηση σάν έφυγε ή γέρος και άπόμειαν μονάχοι τ'ους.

«Σεις, ίππότη μου, καθ'ώς βλέπω, δ'εν ξέρετε καθ'όλου ποιός είναι ή γέρο Φραντσέσκος Βερνάς, είπε κάποιος άλλιώς, άντίς νά μ'ας κατηγορούσατε. θά μ'ας επαινούσατε μεγαλόφωνα μ'άθετε λοιπόν π'ώς αυτός ή Βερνάς, γέννημα τής Νεάπολης, άποδ'εχτηκε, δεκαπέντε χρόνους σ'ό Παρίσι, ή π'ό σκληρόκαρδος άνθρωπος, π'ό μ'ορωσε νά φανταστώ κ'νεός. Κάθε ανθρώπινο αίσθημα τ'ό είναι ξένο: Είδε τ'όν ίδιο του πατέρα νά ξεψυχά σ'ά

πόδια του και δ'εν έδωκε ένα λουζί νά τ'όν σώση. Οι κατάρες π'όθ'ος οικογενειών, π'ό κατάρεψε με τις κακούργες κερδοσκοπίες του, τ'όν άκλουθ'ανε. Τ'όν έμίσησαν όλοι όσοι τ'όν έγνωρίσαν, και καθένας τ'όν παραδίδει σ'την έκδίκηση τ'ό Θεού! Ποτέ δ'εν τ'όν είδε κ'νεός νά παίζη και τ'ώρα μ'ορωίτε νά καταλάβετε γιατί παραξενευτήκαμε, βλέποντάς τον νά μ'παίνη σ' αυτό τ'ό σπίτι. Δ'ε θάταν λοιπόν άνυπόφορο νά μ'ας έκέρδιζε ένας τέτοιος άνθρωπος; Τάπίστευτα κέρδη τής πάγκας του τ'όν έτράβηξαν βέβαια ως έδω, μά τ'ήν έπαθε κ' έκαψε τ'ή γούνα του μοναχός του. Μά θαρ'ω, π'ώς δ'ε θά ξαναπακτήση ή γερο-γούδας τ'όν ξεφορτωθήκαμε μιά για πάντοτε».

'Η προφητεία του όμως δ'εν άλήθεψε τ'ήν άλλη βραδιά ή καλός του ή Βερνάς ξαναθ'ε σ'τη πάγκα τ'ό ίππότη, π'ό έχασε πολύ περισσότερα από τ'ή χτεσινή. Μολαταύτα όστε κ'εν έπαράχη, χαμογελούσε μάλιστα κάπου κάπου με ένα τόσο ειρωνικό χαμόγελο, σάν νάθελε νά δείξη π'ώς δ'ε θ'εγόυσε νά τ'ά κερδίση και με τ'ό παραπάνου. Μά ή κακοτυχία τ'ό γέρου εξακολουθ'ουσε νά στρώνη από βραδιά σ'ε βραδιά, σάν τ'ό χιονόβολο, ως π'ό τέλος συμπεράναν π'ώς θάχη άφήσει σ'τη πάγκα καμιά τριανταριά χιλιάδες λουζία. Μιά φορτί σ'τη μέση τ'ό παιχνιδιού, τ'όν βλέπουνε νά μ'παίνη ώχρός και

στραγγισμένος σ'ε λείψαν'ε έστάθη μακριά από τ'ό τραπέζι, με τ'ά μάτια κερφωμένα σ'ό χαρτί π'ό τραβούσαν ή ίππότης. Τέλος, άμα ή ίππότης άνακάτωσε τ'ά χαρτιά και είταν έτοιμος νά τ'ά κόψη, ή γέρος έφώναξε με μιά φωνή π'ό άνατίναζε όλους τ'ους πονταδόρους: «Σταθήτε!» Περνώνας τότε άνάμεσα σ'τους πονταδόρους προχωρεί και σ'ύδοντας σταύτι τ'ό ίππότη τ'ό λέει σιγά σιγά: «'Ιππότη, θέλετε νά πάρτε τ'ό σπίτι μου, σ'ό δρόμο τ'ό 'Αγίου-Όνορίου, με όλα του τ'ά έπιπλα, τ'άσημικά και χρυσάφικά του, για όγδόντα χιλιάδες φράγκα;» — Σύμφωνος! άπεκρίθη ψυχραίμα ή ίππότης και χωρίς νά γυρίση κατά τ'ό γέρο, έτομάζετο νά τραβήξη. «Ντάμα!» είπε ή Βερνάς και με τ'ό πρώτο ή ντάμα έρχεται όσο, έχασε! 'Ο γέρος κλωνίστηκε και θάπερτε τ'άνασκελα αν δ'εν άκουμπ'ουσε σ'όν τ'όχο, όπου έμεινε άκίνητος σάν άγαλμα. Κανένας δ'εν έρριξε μάτι άπάνω τ'ο. Τ'ό παιχνίδι τέλειωσε, όι χαρτοπαίχτες έρύγανε. 'Ο ίππότης με τ'ό κασιέρη του έστοιβάζε τ'ό κερδισμένο χρυσάφι τ'ο σ'τη κασετίνα του. Τότε ή γέρο Βερνάς έκονήθη από τ'ήν άκρη του, έπροχώρησε σ'ε φάντασμα και είπε με φωνή σ'υσμηνή.

(άκολουθεί)

ΣΥΝΟΠΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΚΑΤΑ ΤΗΝ 30 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1904

ΕΝΕΡΓΗΤΙΚΟΝ

	30 Νοεμβρίου 1904	31 Οκτωβρίου 1904
Εξωτερ. λογαριασμοί (Αντίτιμον μεταλ. εις τὸ ἐξωτερικόν (Προϊὸν ἐκδοθέντος Ἐθν. Δαν. εις χρ. Ἐλ. Σι. δην. 4 ο]ο τοῦ 1902	2,328,200.41	2,182,172.52
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν. ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφ. τραπ. γραμ.	90,313.	75,270.—
» » » » διδραχμ. καὶ μονόδραχμα	1,598,894.—	1,846,468.—
» » » » διδραχμ. καὶ μονόδραχμ. (Εἰς χρ. δρ. 23,767,036.80 (» τραπ. γραμ. » 29,132,940.—	21,598,731.23	21,938,901.21
Δάνειον πρὸς τὴν Ἑλλ. Κυβέρν. ἐπ' ἀναγκαστικῆ κυκλοφ. τραπ. γραμ.	18,311,433.47	18,911,433.47
» » » » διδραχμ. καὶ μονόδραχμ. (Εἰς χρ. δρ. 23,767,036.80 (» τραπ. γραμ. » 29,132,940.—	68,778,575.42	68,778,575.42
» » » » διδραχμ. καὶ μονόδραχμ. (Εἰς χρ. δρ. 23,767,036.80 (» τραπ. γραμ. » 29,132,940.—	12,000,000.—	12,000,000.—
Ὁμολ. Ἐθνικῶν δανείων (Εἰς χρ. δρ. 23,767,036.80 (» τραπ. γραμ. » 29,132,940.—	52,899,976.80	52,902,036.80
Προεξοφλήσεις	21,112,892.49	21,165,755.43
Κ. θυστηρήσεις προεξοφλήσεων	2,678,186.79	2,705,950.29
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπ' ἐνεχόμεν. χρηματογρ.	13,855,587.60	13,611,899.70
Δάνεια ἐπ' ἐνεχόμεν. ἐμπορευμάτων	2,594,609.85	2,487,006.35
Δάνειον πρὸς τὴν Σταφιδ. Τραπ. ἐπ' ἐγγυησί τοῦ Κράτους.	3,274,051.51	3,628,116.—
Δάνεια καὶ ἀνοικτοὶ λ)σμοὶ ἐπὶ ὑποθήκῃ	54,123,151.87	53,661,883.78
Δάνεια εἰς δήμους λιμένας, καὶ λοιπὰ νομικὰ πρόσωπα	41,308,991.03	41,133,471.29
Χορηγήσεις εἰς γεωργικὰ ἐπιχειρήματα	8,990,451.95	9,455,068.70
Καθυστερήσεις χορηγήσεων εἰς γεωργικὰ ἐπιχειρήματα καὶ γεωργ. Πρ. Τραπ. Ἡπειροθεσσαλίας	5,127,634.99	5,265,977.34
Μετοχαὶ εἰς ἐγγυητοὺς Ἐταιρίας	3,316,960.75	3,280,714.75
Συμμετοχὴ εἰς Τράπ. Κρήτης	1,500,000.—	1,500,000.—
Καταθέσεις ἐπιφορῶν	8,245,107.22	8,280,914.54
Ἀπαιτήσεις ἐπιφορῶν	2,861,493.—	2,855,830.74
Ἐξόδα ἐγκαταστ. (ἰδίως δαπάνη κατασκευῆς τραπέζ. γραμματίων)	1,674,248.89	1,672,241.09
Διάφοροι λογαριασμοί	5,462,239.32	4,148,189.25
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	1,792,000.—	1,792,000.—
Ἑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	1,360,000.—	1,360,000.—
Λογαριασμοὶ ἐξαγ. συμμετοχῆς Κυβερνήσεως εἰς κέρδη ἐκ τρ. γραμμ.	550,000.—	550,000.—
Ἐξαγορὰ προνομίου Προνομ. Τραπεζῆς Ἡπειροθεσσαλίας	670,636.68	564,420.79
Προμήθεια τροπῆς λαχειοφόρου δανείου (εἰς τραπ. γραμμάτια		
Διάφορα		
	358,464,330.27	357,754,347.46

ΠΑΘΗΤΙΚΟΝ

Μετοχικὸν Κεφάλαιον	20,000,000.—	20,000,000.—
Ἀποθεματικὰ κεφάλαια	13,500,000.—	13,500,000.—
Τραπεζικὰ γραμμάτια ἐν κυκλοφορίᾳ :		
I Διὰ λ)σμὸν τῆς Κυβερνήσεως	δρ. 68,778,575.42	
II » » Τραπεζῆς	52,104,576.17	
Κεραμτικὰ γραμμάτια διδραχμ. καὶ μονόδραχμ.	11,500,000.—	12,000,000.—
Καταθέσεις ἀνευ τόκου εἰς μεταλλικόν	3,696,167.—	3,564,918.59
Καταθέσεις ἀνευ τόκου	14,379,064.30	13,520,310.16
Ἐπιταγαὶ πληρωτέαι	660,025.82	812,769.80
Μερίσματα πληρωτέα	294,600.—	312,099.07
Καταθ. Δημ. διὰ χορηγήσεις δανείων κατὰ τὸν ΒΦΜ' νόμον	283,749.94	283,749.94
Διεθν. Οἰκ. Ἐπιτροπῆ λ)σμὸς καταθ. ἐκ δημ.		
ὕπεργγ. προσ. (Εἰς χρυσ. δρ. 593,817.88		
(» τρ. γρ. » 5,639,246.24		
Ἑπηρεσία Ἐθνικῶν δανείων εἰς χρυσόν	6,233,064.12	4,732,801.99
» » » » τραπεζικὰ γραμμάτια	315,888.30	23,580.25
Καταθέσεις Δημοσίου εἰς χρυσόν	232,481.25	289,254.—
Καταθέσεις Δημοσίου ἐπὶ τόκῳ εἰς τραπεζ. γραμμάτ.	386,569.20	691,497.96
Εντ. κατάθ. Δημ. εἰς χρ. διὰ τὴν κατασκ. Σ. Π-Δεμερλή-Συνόρ.	5,986.73	5,986.73
» » » » τραπεζ. γραμμάτια	18,311,433.47	18,911,433.47
Καταθέσεις Δημ. εἰς τραπεζ. γραμμ. κατὰ τὸν Νόμον ΒΦΜ'	572,060.25	82,713.25
Καταθ. ἔντοκοι.	5,542,880.15	5,542,880.15
Λαχειοφόρον δάνειον Τραπεζῆς	70,438,656.69	69,558,662.35
Ἑπηρεσία λαχειοφόρου δανείου Τραπεζῆς	46,562,670.—	46,562,670.—
Καταθέσεις Ταμιευτηρίου	1,036,610.—	1,104,070.—
Λογαριασμοὶ τρίτων ἐν τῷ ἐξωτερικῷ	3,641,453.41	3,584,048.28
Συμμετοχὴ Τραπ. Ἰονικῆς καὶ Ἀθηνῶν εἰς Δάν. Σταφ. Τραπεζῆς	1,606,262.62	1,669,731.02
Διάφοροι λογαριασμοὶ	14,696,461.28	13,153,160.98
Διάφορα	3,785,094.15	2,920,993.45
	358,464,330.27	357,754,347.46

Ἐν Ἀθήναις τῆ 8 Δεκεμβρίου 1904

Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Λογιστηρίου
Π. Α. ΚΟΥΤΣΑΛΕΗΣ

θυναίης τοῦ Βασ. Θεάτρου δὲ χωνεύει τὴ ζωντανὴ γλώσσα ἀφοῦ ἀνέκει κι αὐτὸς στὴ γενιά τῶν πεθαμένων. Τί νὰ σοῦ κάνει ἕνας Οἰκονόμου σὰ δὲν ἀκούγεται; — κ. Ἐπ. Κυριακίδης στὴν Πόλη. Διαβάσαμε τίς ἀνοήσιες ποὺ γράφατε σ' ἕνα φύλλο τῆς «Κωνσταντινούπολης» γιὰ τὸ «Νουμῆ», ἀνάμεσα σ' ἕνα ξεθυμασμένον γράφετε γιὰ τὸ ἄρμα τοῦ Φωτίου, καὶ λυπηθήκαμε. Κρίμα ἕνας ἀνθρώπος ποὺ γράφει τὰ πενταρολογικὰ ἀριστοῦργα τὴς «ἀδύ κερδίας» νὰ μὴν μπορεῖ νὰ τὸ πιστέψει πὼς ὑπάρχουνε κι ἄνθρωποι νὰ βγάζουν ἐφημερίδα σὰν τὸ «Νουμῆ» χωρὶς νὰ παίρνουνε τραμποῦκο ἀπὸ πλούσιους δημοτικιστάδες. Ὁ «Νουμῆ», δὲν πρωτοβγήκε, οὔτε Ψυχέρη, οὔτε Πάλλη, οὔτε Φωτίδης, οὔτε κανένα γνώριζε. Λόγου σας ἕως σὰς ἐγνώριζε ἀπὸ τότε ποὺ γράφατε στὸ «Ραμπάρδο» τίς πορνογραφικὰς ἐπιφυλλίδες «Ἀπόκρυφα Χαρμεῖου» κλπ. κι ἀπὸ τότε ποὺ ἐκμεταλλεύηκατε δὴ τὴν τραγικὴ αὐτοκτονία δὴ δυστοχησμένων παιδιῶν γιὰ νὰ πενταρολογήσετε ἐξουσιαστικώτατα. Μιὰ γιὰ πάντα κι αὐτὸ, γιὰ νὰ μπαίνει ὁ κάθε κατεργάρης στὴ θέση του. — κ. Κ. Παρ. ὁ Κάιν ποὺ γράφει τὰ λεβέντικα Τραγούδια τοῦ Βλάμη εἶναι ὁ συνεργάτης μας κ. Ἀλέκος Πανταζῆς, δικηγόρος στὴν Πόλη. Μὲς ἐταξε πὼς θὰ μᾶς σταίλει κι ἄλλα, ἀφοῦ τὰ πρῶτα του τόσο ἄρισταν. — κ. Βολιότη. Τιμῆστέ το Βόλο νάχει γέτια ἐφημερίδα σὰν τὸν «Τύπον», ποὺ βάζει κάτω πολλὰς Ἀθηναϊκὰς. Ἐξὸν ἀπὸ τὰ πολιτικὰ καὶ κοινωνικὰ του, δημοσιεύει καὶ νόστιμα φιλολογικὰ, γραμμμένα εἰς ἁμορφὴ γλώσσα. Ἀπὸ τὸ φύλλο τοῦ περασμένου Σαββάτου δανειζόμεστε καὶ μετὰ τὸ χαριτωμένο οὗτὸ παραμῦθον, μεταφρασμένο ἀπὸ τὸ Γερμανικόν: Ἐμῖσα στὸν κῆπο ἐνὸς πλουτοῦ ἀνθρώπου ἐκθρόνουσαν ἕξ πρόσωπα, κάτω ἀπὸ μιὰ μῆλη. Ἐνας σοφός, ἕνας ποιητής, ἕνας ἐρωτευμένος, ἕνας δικηγόρος καὶ μιὰ κότα. Ἐφυτοῦσε δυνατὸς ἄνεμος καὶ ἔπεσαν ἕξ μῆλα. Ὁ καθένας πῆρε ἀπὸ ἕνα.

Ὁ σοφὸς πῆρε τὸ μῆλο κι ἀνακάλυψε ἕνα νέο φυσικὸ νόμο.

Ὁ ἔμπορος τὸ πούλησε.

Ὁ ποιητὴς τὸ ἔφαγε.

Ὁ ἐρωτευμένος τὸ χάρισε στὴ μνηστὴ του.

Ὁ δικηγόρος ἔκαμε ἀγωγή κατὰ τοῦ ἰδιοκτήτη τοῦ δέντρου—ἕνεκα ἑλαφροῦ τραύματος.

Ἡ κόκκα ἔφερε τὸ μῆλο στὴν ἰδιοκτητὴ τοῦ δέντρου, γνωρίστηκε μαζί του, ἀπόκτησε τὴν ἀγάπην του καὶ τὸν ἐλάφρωσε ἀπέναντο στὸ μῆλο ἀπὸ ἄρκετὸ χρυσάφι.

κ. Παράδεισο. Στὶς ἀνοήσιες ποὺ δημοσιεύουνε τὰ τελευταῖα «Παναθηναῖα» γιὰ τὴν «Ἰλιάδα» τοῦ Πάλλη κείνο τὸ ζῆλον μάλιστα ἀξίζει χίλιους Μο... ἰδιώτης! δὲ θὰ παντήσουμε. Οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἄγιάτρευτοι καὶ τοὺς ἀγιάτρευτους δὲν τοὺς λογαριάζει κανένας τοὺς λυπᾶται μοναχά.

ΚΕΡΔΟΣ 335,320 ΔΡΑΧΜΩΝ

Ναί! 335,320 δραχμὰς ἔδωκε μέχρι τοῦδε τὸ γραφεῖον τοῦ τραπεζομεσίτου κ. Ἰω. Φωτίου εἰς τοὺς πελάτας του. Ἦτοι ἐκ τῶν ἰσορροπῶν λαχειοφόρων ὁμολογιῶν ἐκ τοῦ γραφείου του ἔχουν κερδίσει διάφορα ποσά, ἀνερχόμενα εἰς τὸν στρογγυλὸν ἀριθμὸν 329,840 δραχμῶν.

Ὁ κ. Ἰω. Φωτίου θέλει ν' ἀναβιβάσῃ τὸ ποσὸν τοῦτο εἰς 1,000,000 δρ. Ἐπιθυμῶν δὲ ἕνα συμμετάσχῃσι τούτων πᾶσαι αἱ τάξεις τῆς κοινωνίας ὑποβιβάσει τὴν προκαταβολὴν δι' ἐκάστην λαχειοφόρον τῆς Ἐθνικῆς Τραπεζῆς εἰς δραχ. 8 καὶ καλεῖ τοὺς θέλοντας ν' ἀγοράσωσι ταιούτην νὰ προσέλθωσιν εἰς τὸ τυχερὸν γραφεῖον του, ὅπου πάντως θὰ κληρωθῇ μετ' ἀμοιβῆς ὁμολογία τίς καὶ τί χρῆσά νὰ εἶναι ἡ πρώτη μετὰ τὰς 70,000 χρυσῆς δραχμὰς τὴν 18 Δεκεμβρίου ἐ. ε. ὅτε γεννήσεται ἡ κλήρωσις.

Ἐσαύτως τὸ τυχερὸν γραφεῖον τοῦ κ. Ἰω. Φωτίου, πωλεῖ καὶ λαχεῖα τοῦ Ἐθν. Στόλου πρὸς δρ. 3 ἕκαστον, τῶν ὁποίων ἡ πρώτη κλήρωσις γενήσεται τὴν 2 Ἰανουαρίου 1905, ὁ δὲ πρῶτος ἀριθμὸς κερδίζει δραχ. 100,000.